

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2181/2567

พนักงานอัยการจังหวัดร้อยเอ็ด โจทก์ ดาบตำรวจ ม. กับพวกรวม 2 คน จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 185, ป.วิ.อ. มาตรา 215, ป.วิ.อ. มาตรา 225,

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ ส. และ พ. จะเป็นผู้ถูกจับกุม และถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ก็ได้ร่วมกระทำความผิดในคดีนี้กับจำเลยทั้งสอง เพียงแต่อยู่ในเครือข่ายยาเสพติดเดียวกับจำเลยที่ 2 โดย ส. เป็นลูกค้าคนหนึ่งของจำเลยที่ 2 ที่เคยติดต่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 2 มาแล้ว 2 ครั้ง ส่วน พ. เป็นลูกน้องของจำเลยที่ 2 ซึ่งมีหน้าที่ส่งมอบเมทแอมเฟตามีนให้แก่ลูกค้าตามคำสั่งของจำเลยที่ 2 โดยได้รับค่าจ้าง แม้บุคคลทั้งสองเบิกความพาดพิงเป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ 2 ก็ได้เป็นเรื่องปิดความผิดของตนให้เป็นความผิดของจำเลยที่ 2 เพียงผู้เดียว เพราะทั้ง ส. และ พ. ต่างถูกดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ตนได้กระทำขึ้นโดยลำพังของแต่ละคน แยกต่างหากจากคดีนี้ คำเบิกความของบุคคลทั้งสองคงเป็นการแจ้งเรื่องราวถึงเหตุการณ์ที่ตนได้ประสบมายิ่งกว่าเป็นการปรักปรำกลั่นแกล้งจำเลยที่ 2 เมื่อพิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ส. และ พ. กับจำเลยที่ 2 แล้ว คำเบิกความของ ส. และ พ. จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์ได้ความเพียงพอว่า ส. สั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 2 แล้วให้ ณ. โอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากธนาคารชื่อบัญชีของจำเลยที่ 2 โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ได้กระทำความผิดด้วย ประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอนซึ่งเงินจำนวนนี้อันเข้าองค์ประกอบความผิดฐานฟอกเงินตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2) ตามฟ้องโจทก์ จำเลยที่ 2 จึงไม่มีความผิดฐานฟอกเงิน ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานนี้มาด้วยนั้น ไม่ชอบ และแม้จำเลยที่ 2 จะไม่ฎีกาในปัญหาดังกล่าวแต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยและยกฟ้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 185 ประกอบมาตรา 215, 225 และ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 97, 100, 100/1, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 10 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 5, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 92 รัชของกลาง ระหว่างโทษจำเลยที่ 1 เป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และเพิ่มโทษจำเลยที่ 2 ตามกฎหมาย จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ ข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม, 100 ประกอบ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 10 และจำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1), 60 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุกคนละ 6 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 กึ่งหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97 เป็นจำคุก 9 เดือน ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เมื่อจำเลยที่ 1 เป็นข้าราชการตำรวจจึงต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นตาม พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 10 เป็นจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต และปรับ 3,000,000 บาท ฐานฟอกเงิน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 2 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 ฐานเสพ เมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 3 เดือน ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่าย จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 25 ปี และปรับ 1,500,000 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 25 ปี 3 เดือน และปรับ 1,500,000 บาท จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 เดือน 15 วัน รวมจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 ปี 12 เดือน 15 วัน จำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ริมของกลาง ยกฟ้องจำเลยที่ 2 ข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 104, 145 วรรคสาม (2), 162 ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยทั้งสองมีกำหนดคนละ 2 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 เดือน 20 วัน ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อ ความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป เมื่อจำเลยที่ 1 เป็นข้าราชการตำรวจ จึงต้องระวางโทษเป็น สามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 180 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 50 ปี และปรับ 2,700,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 30 ปี และปรับ 900,000 บาท เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 40 ปี และปรับ 1,200,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 1 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 เดือน 10 วัน ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของ ประชาชนทั่วไป จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 25 ปี และปรับ 1,350,000 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 25 ปี 1 เดือน และปรับ 1,350,000 บาท สำหรับจำเลยที่ 2 เมื่อรวมกับโทษในความผิด ฐานฟอกเงินตามที่ศาลชั้นต้นกำหนดแล้ว เป็นจำคุก 42 ปี 9 เดือน 10 วัน และปรับ 1,200,000 บาท จำเลยที่ 2 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้อง

กักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาแผ่นดินวินิจฉัยว่า ความผิดสำหรับจำเลยที่ 1 และความผิดฐานเสพเมถุนของจำเลยที่ 2 เป็นอันยุติไปตาม คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของ ประชาชนทั่วไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีพยานตรวจสอบพยานซึ่งขณะ เกิดเหตุรับราชการในตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรโพธิ์ทองเบิกความว่า เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563 เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพธิ์ทองจับกุมนายสุทัชธรพร้อมยัดเมท แอมเฟตามีนประมาณ 3,000 เม็ด สอบถามนายสุทัชธรแล้วได้ความว่าเมทแอมเฟตามีนบางส่วน เป็นของนายธีรวัฒน์และอีกส่วนหนึ่งเป็นของดาบแอ่ง (ทราบภายหลังว่าเป็นจำเลยที่ 1) ต่อมาวันที่ 20 สิงหาคม 2563 พยานเรียกพนักงานสอบสวนมาสอบถามได้ความว่าเมทแอมเฟตามีนที่ยึดได้ จากนายสุทัชธรบางส่วนเป็นของนายธีรวัฒน์และของจำเลยที่ 1 กับนางหยุบ (ทราบภายหลังว่าเป็น จำเลยที่ 2) พยานร่วมสอบปากค่านายสุทัชธรโดยสอบถามว่าปกติซื้อเมทแอมเฟตามีนที่ไหน นาย สุทัชธรแจ้งว่าจะไปร่วมประชุมที่สวนยางพาราของจำเลยที่ 2 จากนั้นพยานเรียกประชุมวางแผน จับกุมจำเลยทั้งสอง โดยให้นายสุทัชธรพาเจ้าพนักงานตำรวจไปที่สวนยางพาราของจำเลยที่ 2 เมื่อ ไปถึงไม่พบผู้ใด นายสุทัชธรแจ้งว่าจำเลยที่ 1 มีลูกน้องอีกคนหนึ่งชื่อนายไพลย์เป็นคนเดินยา พยานให้พาไปบ้านของนายไพลย์ เมื่อไปถึงพยานให้พันตำรวจโทฉลาดเข้าไปในบ้าน ต่อมาพัน ตำรวจโทฉลาดพานายไพลย์มาแจ้งว่าตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีน 28 เม็ด ที่ตัวนายไพลย์ นายไพลย์บอกว่าได้เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวมาจากจำเลยที่ 2 เป็นค่าจ้างที่นายไพลย์ไปส่งเมท แอมเฟตามีนให้ พยานสอบถามนายไพลย์ว่าจำเลยที่ 1 อยู่ไหน นายไพลย์บอกว่าเมื่อเช้ายังไป พบจำเลยที่ 1 ที่กระท่อมนาของจำเลยที่ 1 และร่วมกันเสพเมทแอมเฟตามีนเพียงจะแยกกันมา และ นายไพลย์ยังเห็นเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนอยู่ในกระติกน้ำร้อนที่กระท่อมนาของจำเลยที่ 1 พยาน พร้อมพวกควบคุมตัวนายไพลย์และนายสุทัชธรเดินทางไปกระท่อมนาของจำเลยที่ 1 เมื่อไปถึง พยานจอดรถที่ถนนร่อยอยู่ในรถและให้พันตำรวจโทฉลาดขับรถเข้าไปยังกระท่อมนาดังกล่าว ต่อมา พันตำรวจโทฉลาดโทรศัพท์แจ้งพยานว่าพบจำเลยที่ 1 ที่กระท่อมนาแต่ตรวจค้นแล้วยังไม่พบเมท แอมเฟตามีน พยานบอกพันตำรวจโทฉลาดว่า นายไพลย์เคยให้การว่าจำเลยที่ 1 ซุกซ่อนเมท แอมเฟตามีนไว้ในกระติกน้ำร้อนสีฟ้า สักครู่หนึ่งพันตำรวจโทฉลาดแจ้งพยานว่าพบเมท แอมเฟตามีนแล้ว พยานสั่งให้สืบตำรวจเอกคมกริชเฝ้านายไพลย์และนายสุทัชธรไว้ แล้วเดินทาง ไปกระท่อมนา เมื่อไปถึงเห็นพันตำรวจโทฉลาดควบคุมตัวจำเลยที่ 1 และเห็นยาเม็ดชนิดกลมแบน บรรจุถุง 9 ถุง และมีกระติกน้ำร้อนสีฟ้า ท่อพีวีซีวางอยู่ใกล้กัน เห็นถุงสีฟ้า 8 ถุง ถุงสีชมพู 1 ถุง รวมอยู่ในถุงสีขาวใส 1 ถุง สอบถามเบื้องต้นจำเลยที่ 1 ให้การว่า เมทแอมเฟตามีนที่พบทั้งหมด เป็นของจำเลยที่ 2 และนายไพลย์เอามาฝากน้องชายจำเลยที่ 1 ไว้ พยานมอบหมายให้สืบตำรวจ เอกคมกริชถอดข้อมูลจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ตรวจยึดได้จากจำเลยที่ 1 พบว่าจำเลยที่ 1 สนทนา ซื้อขายเมทแอมเฟตามีนกับจำเลยที่ 2 ผ่านแอปพลิเคชันไลน์แต่ในการสนทนาจะใช้คำว่า "งาน" แทนการซื้อขายเมทแอมเฟตามีน ความในข้อนี้โจทก์มีพยานตำรวจโทฉลาดเบิกความสนับสนุนว่า เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563 พยานกับพวกร่วมกันจับกุมนายสุทัชธรหรือแซมเปญพร้อมกับยัดเมท แอมเฟตามีน 3,132 เม็ด สอบถามนายสุทัชธรให้การว่า เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวส่วนหนึ่งได้รับ มาจากนายธีรวัฒน์และอีกส่วนหนึ่งได้รับมาจากจำเลยที่ 2 เมื่อนายสุทัชธรติดต่อซื้อเมท

แอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 จะโทรศัพท์ให้นายไพลย์พานายสุทธรรไปรับเมทแอมเฟตามีนที่กระท่อมนาในสวนยางพาราของจำเลยที่ 2 ต่อมาวันที่ 20 สิงหาคม 2563 นายสุทธรรพาพยานกับพวกไปกระท่อมนาของจำเลยที่ 2 แต่ไม่พบบุคคลใด จากนั้นพยานกับพวกเดินทางไปบ้านของนายไพลย์ เมื่อไปถึงพบนายไพลย์ ตรวจค้นตัวพบเมทแอมเฟตามีน 28 เม็ด นายไพลย์แจ้งว่าจำเลยที่ 2 ให้เป็นค่าจ้างในการที่นายไพลย์นำเมทแอมเฟตามีนไปส่งลูกค้าของจำเลยที่ 2 และในวันที่ 20 สิงหาคม 2563 เวลาประมาณ 1 นาฬิกา จำเลยที่ 2 นำเมทแอมเฟตามีนมาส่งมอบให้จำเลยที่ 1 ที่กระท่อมนาของจำเลยที่ 1 นายไพลย์พาพยานกับพวกไปกระท่อมนาของจำเลยที่ 1 เมื่อไปถึงพบจำเลยที่ 1 ตรวจค้นไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย พันตำรวจเอกสมพานโทรศัพท์แจ้งว่าได้ข้อมูลจากนายไพลย์ว่า จำเลยที่ 1 ชุกซ่อนเมทแอมเฟตามีนไว้ในกระติกน้ำร้อนสีฟ้า พยานจึงตรวจค้นอีกครั้งพบท่อพีวีซีใต้พื้นกระท่อมนา เมื่อเปิดท่อพีวีซีพบถุงพลาสติกสีฟ้า 8 ถุง และถุงพลาสติกใส 1 ถุง แต่ละถุงมียาเม็ดกลมแบน และตรวจพบเมทแอมเฟตามีนวางอยู่ใกล้กระท่อมนาอีก 20 เม็ด สอบถามจำเลยที่ 1 ให้การว่า เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2563 เวลาใกล้ค่ำ จำเลยที่ 2 นำเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวมาฝากไว้ จำเลยที่ 1 ให้น้องชายนำไปชุกซ่อนไว้ใต้พื้นกระท่อมนา และโจทก์ยังมีสืบตำรวจเอกคมกริชเบิกความสนับสนุนว่า เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563 เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพธิ์ทองจับกุมนายสุทธรรพร้อมเมทแอมเฟตามีน จากการสอบปากค่านายสุทธรรให้การว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวซื้อมาจากพ่อค้ายาเสพติดชาวลาว ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งซื้อมาจากจำเลยที่ 2 วิธีการสั่งซื้อคือใช้โทรศัพท์ติดต่อจำเลยที่ 2 เมื่อตกลงกันได้แล้ว จำเลยที่ 2 จะให้นายไพลย์ขับรถจักรยานยนต์พานายสุทธรรไปรับเมทแอมเฟตามีน เมื่อนายสุทธรรนำเมทแอมเฟตามีนที่รับมาไปจำหน่ายแก่ลูกค้าของตนและรวบรวมเงินได้แล้วจะโอนเงินให้แก่จำเลยที่ 2 โดยใช้บัญชีของนายณัฐพล นายสุทธรรพาเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมไปสวนยางพาราของจำเลยที่ 2 เมื่อไปถึงไม่พบผู้ใด จากนั้นนายสุทธรรพาชุดจับกุมไปบ้านของนายไพลย์ เมื่อไปถึงพันตำรวจโทฉลาดเข้าไปในบ้านและพานายไพลย์กลับมาที่รถซึ่งจอดอยู่หน้าบ้าน ตรวจค้นตัวนายไพลย์พบเมทแอมเฟตามีน 28 เม็ด นายไพลย์ให้ข้อมูลว่าเป็นคนเดินยา คือนำเมทแอมเฟตามีนไปส่งให้ลูกค้าของจำเลยที่ 2 เมื่อทำงานเสร็จแล้วจำเลยที่ 2 จะให้เมทแอมเฟตามีนแก่นายไพลย์ไว้เสพ เมทแอมเฟตามีนที่ตรวจพบเป็นค่าจ้างที่จำเลยที่ 2 ให้แก่นายไพลย์ นายไพลย์ให้การเพิ่มเติมว่า เสพเมทแอมเฟตามีนกับจำเลยที่ 1 ขณะนอนอยู่ที่กระท่อมนาเพื่อเฝ้ายาเสพติด จากนั้นนายไพลย์พาชุดจับกุมไปกระท่อมนาของจำเลยที่ 1 โดยอ้างว่าจำเลยที่ 1 มักจะชุกซ่อนยาเสพติดอยู่ในกระท่อมนา เมื่อไปถึงพยานกับพันตำรวจเอกสมพานจอดรออยู่ที่ถนน มีเพียงพันตำรวจโทฉลาดที่เข้าไปในกระท่อมนา ต่อมาพันตำรวจโทฉลาดโทรศัพท์แจ้งพันตำรวจเอกสมพานว่าตรวจค้นกระท่อมนาของจำเลยที่ 1 ไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย นายไพลย์บอกพันตำรวจเอกสมพานว่าจำเลยที่ 1 ชุกซ่อนเมทแอมเฟตามีนไว้ในกระติกน้ำร้อนสีฟ้า ต่อมาครู่หนึ่งพันตำรวจโทฉลาดแจ้งพันตำรวจเอกสมพานว่าตรวจยึดเมทแอมเฟตามีนได้ในกระท่อมนาของจำเลยที่ 1 พันตำรวจเอกสมพานเดินเข้าไปในกระท่อมนาจากนั้นมีการควบคุมตัวจำเลยที่ 1 พันตำรวจเอกสมพานมอบหมายให้พยานตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของนายสุทธรร นายไพลย์ และจำเลยที่ 1 พบว่าจำเลยที่ 1 นายสุทธรร นายไพลย์ และจำเลยที่ 2 มีการพูดคุยโทรศัพท์กัน และเมื่อตรวจสอบแอปพลิเคชันไลน์ของจำเลยที่ 1 พบว่ามีการติดต่อพูดคุยกับจำเลยที่ 2 เกี่ยวกับเรื่อง "งาน" ซึ่งหมายถึงการซื้อขายเมทแอมเฟตามีนกัน เมื่อพยานนำข้อบ่งชี้เงินฝากที่นายณัฐพลโอนเงินเข้าไปค้นหาในแบบข้อมูลทะเบียนราษฎรก็ปรากฏภาพใบหน้า

ของจำเลยที่ 2 ซึ่งนายสุทัชธรยืนยันว่าเป็นบุคคลที่ตนสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีน นอกจากนี้โจทก์ยังมี นายสุทัชธรมาเบิกความสนับสนุนว่า เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2563 พยานถูกเจ้าพนักงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธรโพธิ์ทองจับกุมพร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน 3,132 เม็ด พยานให้การว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวได้มาจากจำเลยที่ 2 โดยพยานโทรศัพท์สั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 2 จากนั้นจำเลยที่ 2 จะให้นายไพลย์นำเมทแอมเฟตามีนมาส่งให้พยาน โดยพยานจะจ่ายค่าเมทแอมเฟตามีนด้วยเงินสดและโอนผ่านบัญชีด้วย จำเลยที่ 2 บอกหมายเลขบัญชีให้พยาน พยานให้นายณัฐพลโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ 2 พยานสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 2 มาแล้ว 2 ครั้ง ครั้งที่มีการจับกุมจำเลยที่ 1 พยานสั่งซื้อ (ล่อซื้อ) เมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 2 จำนวน 1,800 กว่าเม็ด (หมายถึงเมทแอมเฟตามีน 1,817 เม็ด ของกลางในคดีนี้) ซึ่งในครั้งนี้นายไพลย์ไม่ได้นำเมทแอมเฟตามีนมาส่ง แต่จำเลยที่ 2 นำไปไว้ที่กระท่อมนาของจำเลยที่ 1 เจ้าพนักงานตำรวจจึงให้พยานพาไปกระท่อมนาของจำเลยที่ 1 แต่พยานไม่รู้จำเลยที่ 1 พยานจึงพาเจ้าพนักงานตำรวจไปหานายไพลย์ แล้วนายไพลย์พาเจ้าพนักงานตำรวจไปที่กระท่อมนาของจำเลยที่ 1 เจ้าพนักงานตำรวจจึงตรวจยึดเมทแอมเฟตามีน 1,800 กว่าเม็ด ได้ที่กระท่อมนาของจำเลยที่ 1 ยิ่งกว่านั้นโจทก์ยังมีนายไพลย์มาเบิกความยืนยันว่า พยานเป็นผู้เดินยาหรือเป็นผู้นำยาเสพติดไปส่งให้ลูกค้าของจำเลยที่ 2 ลักษณะการทำงานของพยานนั้น คือจำเลยที่ 2 จะโทรศัพท์แจ้งให้พยานนำเมทแอมเฟตามีนไปส่งลูกค้า เมื่อพยานทำงานเสร็จแล้วจำเลยที่ 2 จะให้ค่าจ้าง บางครั้งเป็นเงินบางครั้งเป็นเมทแอมเฟตามีน ก่อนหน้านั้นพยานเคยไปส่งเมทแอมเฟตามีนให้แก่ นายสุทัชธรพร้อมกับรับเงินจากนายสุทัชธรเพื่อนำมามอบให้แก่จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 ใช้ให้พยานนำเมทแอมเฟตามีนไปส่งให้แก่ นายสุทัชธร 2 ครั้ง เมทแอมเฟตามีน 1,800 กว่าเม็ด ของกลางเป็นของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 ให้จำเลยที่ 1 เป็นผู้เก็บรักษาเพื่อรอคำสั่งซื้อจากลูกค้าของจำเลยที่ 2 เมื่อประมาณวันที่ 19 หรือ 20 สิงหาคม 2563 เวลาประมาณ 4 นาฬิกา จำเลยที่ 2 มาที่กระท่อมนาของจำเลยที่ 1 โดยนำเมทแอมเฟตามีนมาให้จำเลยที่ 1 เก็บรักษา จากนั้นจำเลยที่ 1 ก็นำเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนอยู่ในกระตักน้ำร้อนสีฟ้า แล้วจำเลยที่ 2 กลับไป ส่วนพยานก็เสพเมทแอมเฟตามีนกับจำเลยที่ 1 คนละ 1 เม็ด รุ่งเช้าพยานแยกย้ายกลับบ้านของพยาน ในช่วงเวลากลางวันเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมของสถานีตำรวจภูธรโพธิ์ทองจับกุมพยาน จากนั้นพยานพาเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมไปที่กระท่อมนาของจำเลยที่ 1 เนื่องจากทราบว่าที่กระท่อมนาดังกล่าวมีการซุกซ่อนเมทแอมเฟตามีนไว้ ดังนี้ แม้นายสุทัชธรและนายไพลย์จะเป็นผู้ถูกจับกุมและถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ก็มิได้ร่วมกระทำความผิดในคดีนี้กับจำเลยทั้งสอง เพียงแต่พยานทั้งสองอยู่ในเครือข่ายยาเสพติดเดียวกับจำเลยที่ 2 โดยนายสุทัชธรเป็นลูกค้าคนหนึ่งของจำเลยที่ 2 ที่เคยติดต่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 2 มาแล้ว 2 ครั้ง ส่วนนายไพลย์ก็เป็นลูกน้องของจำเลยที่ 2 ซึ่งมีหน้าที่ส่งมอบเมทแอมเฟตามีนให้แก่ลูกค้าตามคำสั่งของจำเลยที่ 2 โดยได้รับค่าจ้างเป็นเงินแต่บางครั้งก็เป็นเมทแอมเฟตามีน แม้บุคคลทั้งสองเบิกความพาดพิงเป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ 2 ก็มิได้เป็นเรื่องปิดความผิดของตนให้เป็นความผิดของจำเลยที่ 2 เพียงผู้เดียว เพราะทั้งนายสุทัชธรและนายไพลย์ต่างก็ถูกดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ตนได้กระทำขึ้นโดยลำพังของแต่ละคนแยกต่างหากจากคดีนี้ คำเบิกความของบุคคลทั้งสองคงเป็นการแจ้งเรื่องราวถึงเหตุการณ์ที่ตนได้ประสบมายิ่งกว่าเป็นการปรักปรำกลั่นแกล้งจำเลยที่ 2 เมื่อพิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายสุทัชธรและนายไพลย์กับจำเลยที่ 2 แล้ว คำเบิกความของนายสุทัชธรและนายไพลย์จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายไพลย์ ซึ่งเป็น

ประจักษ์พยานโจทก์ที่รู้เห็นเหตุการณ์โดยตรงเพราะอยู่ในเหตุการณ์ด้วยในขณะที่จำเลยที่ 2 ส่งมอบ เมทแอมเฟตามีนของกลางให้แก่จำเลยที่ 1 เก็บรักษาไว้ในกระท่อมนาของจำเลยที่ 1 ด้วยเหตุนี้พันตำรวจโทฉลาด จึงสามารถตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีนของกลางเพราะนายไพวัลย์ เป็นคนบอกที่ซุกซ่อนเมทแอมเฟตามีนของกลางนั่นเอง พยานโจทก์เท่าที่นำสืบมาจึงมีน้ำหนัก มั่นคงกว่าพยานจำเลยที่ 2 ซึ่งมีเพียงจำเลยที่ 2 เบิกความกล่าวอ้างลอย ๆ ว่า ไม่รู้จักนายสุทัชชธรรมา ก่อน และไม่เกี่ยวข้องกับเมทแอมเฟตามีนของกลางในคดีนี้ โดยจำเลยที่ 2 ไม่มีพยานหลักฐานอื่น มาสนับสนุนข้ออ้างของตน พยานจำเลยที่ 2 ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์ได้ ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า จำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของเมทแอมเฟตามีน 1,817 เม็ด ของกลาง แต่จำเลยที่ 2 นำเมท แอมเฟตามีนดังกล่าวไปให้จำเลยที่ 1 เก็บรักษาไว้เพื่อรอส่งมอบแก่ลูกค้าของจำเลยที่ 2 ที่สั่งซื้อ จึง เป็นการร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แม้พฤติการณ์ของ จำเลยที่ 2 ดังกล่าวจะเป็นการก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนผู้เสพเมทแอมเฟตามีน หลายราย แต่เมื่อพิจารณาประกอบปริมาณของเมทแอมเฟตามีนของกลางซึ่งมีจำนวน 1,817 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 39.571 กรัม การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงยังไม่ถึงขนาดที่จะทำให้เกิด ผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามประมวลกฎหมาย ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ดังที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาคงเป็นความผิดฐานร่วมกัน จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน ต้องด้วยบทกำหนดโทษ ตามมาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสน บาทถึงสองล้านบาท ศาลฎีกาเห็นควรปรับบทลงโทษจำเลยที่ 2 ให้ถูกต้องและกำหนดโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานดังกล่าวให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ส่วนที่จำเลยที่ 2 ฎีกาขอให้ลงโทษ สถานเบาในความผิดฐานเสพยาเสพติดด้วยนั้น เห็นว่า โทษที่ศาลอุทธรณ์กำหนดมานั้น เหมาะสมแก่สภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งรูปคดีแล้ว ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้นบางส่วน และ เมื่อเป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี ศาลฎีกาเห็นควรพิพากษาให้มีผลไปถึงจำเลยที่ 1 ซึ่งมีได้ฎีกา ด้วย ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 213 ประกอบมาตรา 225 และ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 อนึ่ง สำหรับความผิดฐานฟอกเงิน ของจำเลยที่ 2 ข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์ได้ความเพียงว่า นายสุทัชชธรรมาสั่งซื้อเมท แอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 2 แล้วให้นายณัฐพลโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากธนาคาร พ. สาขาภูจิ นารายณ์ซื้อบัญชีของจำเลยที่ 2 โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ได้กระทำความผิดประการใด ๆ เพื่อปกปิด หรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอนเงินจำนวนนี้อันเข้า องค์ประกอบความผิดฐานฟอกเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2) ตามฟ้องโจทก์ จำเลยที่ 2 จึงไม่มีความผิดฐานฟอกเงิน ที่ศาลล่างทั้งสอง พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานนี้มาด้วยนั้น ไม่ชอบ และแม้จำเลยที่ 2 จะไม่ฎีกาใน ปัญหาดังกล่าวแต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยและยกฟ้อง ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 ประกอบมาตรา 215, 225 และ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสอง มีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการ แพร่กระจายในกลุ่มประชาชน สำหรับจำเลยที่ 1 ระวางโทษเป็นสามเท่าตามประมวลกฎหมาย ยาเสพติด มาตรา 180 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 45 ปี และปรับ 2,700,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2

มีกำหนด 15 ปี และปรับ 900,000 บาท เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 20 ปี และปรับ 1,200,000 บาท
ลดโทษจำเลยที่ 1 กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก 22 ปี 6 เดือน และปรับ
1,350,000 บาท เมื่อรวมกับโทษฐานเสพเมถุนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์แล้ว เป็น
จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 22 ปี 7 เดือน และปรับ 1,350,000 บาท เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด
20 ปี 1 เดือน 10 วัน และปรับ 1,200,000 บาท ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ในความผิดฐาน
ฟอกเงิน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

องค์คณะ

ธีระศักดิ์ วริวงศ์ · เขต กวีบริบูรณ์ · ปฏิญญา สุตรสุวรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2181/2567>